

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

עלון מס' 78
ז אייר תש"ע

אמור

זמני השבת:

בנימת השבת: 18:59

יציאת השבת: 20:00

שיהיו דברי תורה "מחודדין בפוך"...

"ולא תזוללו את-שם קדשי" (ויקרא, כ"ב, ל"ב)

ענין חילול מלשון חלל ופינוי מקום, כך מי שחוטא הרי הוא מראה כאילו חלילה המקום חלול מאיתו יתברך, שאילו היה מודה שה' נמצא בכל מקום היה מתבייש לחטוא לפניו יתברך, ובענין עוון זלזול בביהכ"ס הגאולה מתעכבת.

הזהר הקדוש

משל למלך שאחד מעבדיו התרפה במלאכתו, ובמקום לעשות את מלאכתו נאמנה היה מסתובב בארמון עם ידיים בכיסים... כעס המלך ואמר: "המזולזל בכבוד המלכות חייב מיתה". אבל הואיל ואבותיו שרתו את המלך בנאמנות חס על חייו ובמקום מיתה נשלח לעבוד בנקיון אורוות הסוסים...

ביום הולדתו של המלך החליט המלך שכל מי שרוצה ממשרתיו לברכו ולהשתחוות לפניו יוכל לעשות כן. אילו המשרת המודה היה הולך לבית המרחץ לנקות אף עצמו ומחליף בגדיו ומוסיע לפני המלך היה המלך זוכר לו זכות אבותיו והיה חס עליו, אך הבעיה שהמשרת התרגל לריח הסוסים ולעבודתו... וכי יעלה על הדעת שיבוא כך למלך?!

"קשה עליו פרידתכם" (רש"י)
לסאחר ה'הקהל',
למשנתקהלו ונתבנסו
כל בני ישראל
בצוותא, כאיש אחד,
קשה על הש"ת
שישראל נפרדים
זה לזה וכל אחד
הולך לו לדרכו שלו.

~ הרי לקצק ~

"טוב מעט
בידאת ה'
מאוצר רב
זמהזמה בו"
משלי

ביום ל"ג בעומר
ירבה בשמחה
לכבוד ר' שמעון
בר יוחאי כי יום
הילולא שלו
ונודע שרצונו
שישמחו ביום זה
ונהגו בלילה זה
לעשות לימוד
בעשרה אנשים
ללמוד שבחי
ר' שמעון.
החיד"א

"ולקחות סלת ואפית אתה... יהיה, הוזלה האזות" (ויקרא, כ"ד, ה')

"אמר ריב"ל נס גדול נעשה בלחם הפנים"
מדוע נקרא לחם הפנים בשם זה?

נס לחם הפנים היה מורכב מכמה ניסים והם:
א. הלחם נשאר רך ולח ולא התקשה והתייבש ב. נשאר תמיד חם
ג. היה יוצא ממנו הבל כמו בשעת יציאתו מהתנור.

שני הניסים של **לח וחם** נרמזים באותיות **לחם**. כי האות האמצעית של מילת לחם היא ח' ואם תחבר אותה עם האות הראשונה ל' יצא לח. וכשתחבר עם האות האחרונה מ' תקבל חם, ולכך נקרא לחם **הפנים**, שיש בו שתי **משמעויות** שהם לח וחם. וגם הנס השלישי שהיה יוצא ממנו הבל נרמז, שהרי התורה משתמשת במילה חלה (בפס') ור"ת **חלה חם לח הבל**.

הבן יהוידע

החפץ חיים נשא משלו בענין קיום המצוות בעולם הזה ואמר:

משל לגביר אחד שירד מנכסיו והגיע עד לפת לחם. עזב את עירו והלך למקום שלא מכירים אותו מחמת בושותו והיה מכתת רגליו מבית לבית להשכיר עצמו לעבודה

ולחיות את עצמו תמורת שקלים בודדים. לימים פגשו אחד ממכריו, שאלו לשלומו ולמעשיו, סיפר לו היורד כי הוא משכיר עצמו תמורת שקלים בודדים ליום עבודה. תמה חברו, הכיצד?? אדם חכם וברוך כשרונות כמוך משכיר עצמו תמורת שכר מועט כזה?? אמר לו היורד, וכי מה יכולתי לעשות?? כבר הגיעו הדברים לידי כך שסבלתי חרפת רעב ממש, וכי היתה לי ברירה אחרת??

הלא טוב שכר מועט כזה מאשר לשבת באפס מעשה. והנמשל ברור ונוקב: חייב אדם לעשות חשבון מעשיו בעולם הזה, עולם התמורה. אל לו להיות ברוך במצוות, כל מצווה ומצווה שבאה לידי, אף אם היא נראית לו קלת ערך ופשוטה - אל יחמיצנה, ואל יחכה שהיא תבוא אליו ותחזר על פתחו, אלא יהיה הוא משכים לפתחה, מהר ימהר לקיימה מיד בלא שהיות. כי גם מצווה קלה של חיוך או מילה טובה לחבר, לעודד את רוחה של אשתו או לשאול ולהתעניין בשלום קרוביו לא דבר פשוט הוא.

~ בני בנימין ~

אמר ר' ירמיה בשם ר' שמעון בר יוחאי: ראיתי בני עליה והן מועטין, אם אלף הם אני ובני מהם, ואם מאה הם אני ובני מהם, אם שנים הם אני ובני הם (סוכה מה)

הכוונה שרק מיוחדים יזכו לראות פני שכניה ואם הם שניים אז זה ר' שמעון בר יוחאי ובנו אלעזר, ומדוע לא המשיך ר' שמעון לומר ואם אחד הוא אז זה אני?

רצה רשב"י ללמדנו שאם האב זיכך את עצמו לעלות בתורה ויראת שמים, אך לא עלה בידו לחנך את בנו שיהיו כמותו, הרי זה כשלון גדול... ולכן אמר אני ובני ביחד...

בשם ר' חיים שמואלביץ ראש ישיבת מיר

דיני קריאת שמע וברכותיה (המשך)

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט"א, ראש כולל "פורת יוסף"

שנינו במשנה (ברכות טו): הקורא למפרע לא יצא. דהיינו שקרא

קריאת שמע שלא לפי הסדר הכתוב בתורה. דין זה למדוהו חכמים מהפסוק (דברים ו') **"והיו הדברים"** בהווייתם יהיו, כלומר כמו שהם סדורים בתורה.

ולכן, אם טעה ודילג קריאת מילה אחת או פסוק אחד, והמשיך לקרוא הלאה, ואח"כ שם לב שדילג, צריך לחזור ולקרוא מהמילה או מהפסוק שדילג והלאה לפי הסדר, ואינו יכול להשלים רק את המילה או את הפסוק שהחסיר בפני עצמו.

וכל זה דווקא בסדר המילים או הפסוקים אבל אם הקדים פרשה לחברתה יצא ידי חובה, לפי שהפרשיות של קריאת שמע אינן סמוכות זו לזו בתורה, אלא נלקטו ממקומות שונים בתורה. פרשת **'שמע'** מ-'ואתחנן' (דברים ו'), פרשת **'והיה אם שמוע'** מ-'עקב' (דברים י"א), פרשת **'ויואמר'** מ-'שלח לך' (במדבר ט"ז).

ואולם לכתחילה אין לשנות בסדר הפרשיות שבקריאת שמע, שהרי כבר דרשו חכמים (ברכות יג): **למה קדמה פרשת 'שמע' ל-'והיה אם שמוע'?** כדי שיקבל עליו עול מלכות שמים תחלה, ואחר כך יקבל עליו עול מצות. למה קדמה פרשת 'והיה אם שמוע' ל-'ויואמר'? ש-'והיה אם שמוע' נוהג בין ביום ובין בלילה ו-'ויואמר' אינו נוהג אלא ביום בלבד (שמצות ציצית אינה נוהגת בלילה).

נצטוינו למנות ספירת העומר

ממחרת יום טוב של פסח עד יום נתינת התורה, להראות בנפשנו החפץ הגדול אל היום הנכבד הנכסף ללבנו כעבד ישאף צל, וימנה תמיד מתי יבוא העת הנכסף אליו שיצא לחרות, כי המנין מראה לאדם כי כל ישעו וכל חפצו להגיע אל הזמן ההוא..

ספר החינוך

מי שֶׁמִבְּקֵשׁ בַּתְּפִלָּה עַל יִרְאַת שָׁמַיִם וְלֹא מִבְּקֵשׁ עַל מְזוֹנוֹ, סִימָן שֶׁגַם זֶה שֶׁמִּתְפַּלֵּל עַל יִרְאַת שָׁמַיִם אֵינוֹ מֵאַמְתוֹת לְבוֹ, כִּי אֵי אֶפְשָׁר זֶה בְּלֹא זֶה. וְהַסֵּבֶה כִּי הַמִּתְפַּלֵּל עַל יִרְאַת שָׁמַיִם וְלֹא עַל פְּרִנְסָה גַם תְּפַלְתּוֹ עַל יִרְאַת שָׁמַיִם אֵינָה מְלִב שָׁלֵם, מְשוּם שֶׁחֹשֵׁב: יִרְאַת שָׁמַיִם אֲנִי אֶבְקֵשׁ מֵה' שְׂיֵעֶזֶר לִי, אוֹלָם פְּרִנְסָה, אֲנִי כְּבָר אֶסְתַּדֵּר לְבַד עַל-יְדֵי מִשָּׂא וּמִתֵּן וְכוּ'. וְהָרִי פָּגַם גְּדוֹל הוּא בְּאַמוּנָה, כִּי הַמְּאַמֵּן הַשָּׁלֵם מְאַמֵּן שְׂאִין בִּיכְלָתוֹ לְפַעַל כְּלוּם לְעֶצְמוֹ, וְהַכֹּל בְּזִכּוֹת שָׁמַיִם. "רַמְתִּים צוֹפִים"